

Eroticonus

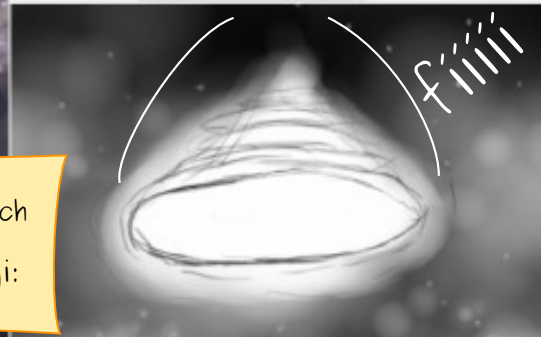
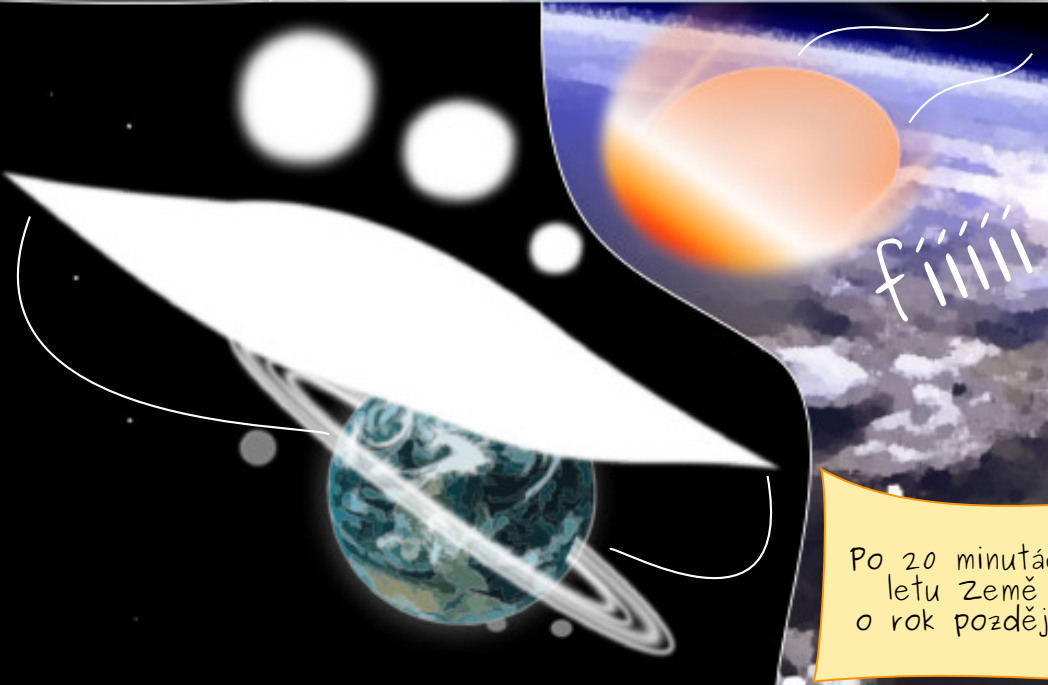
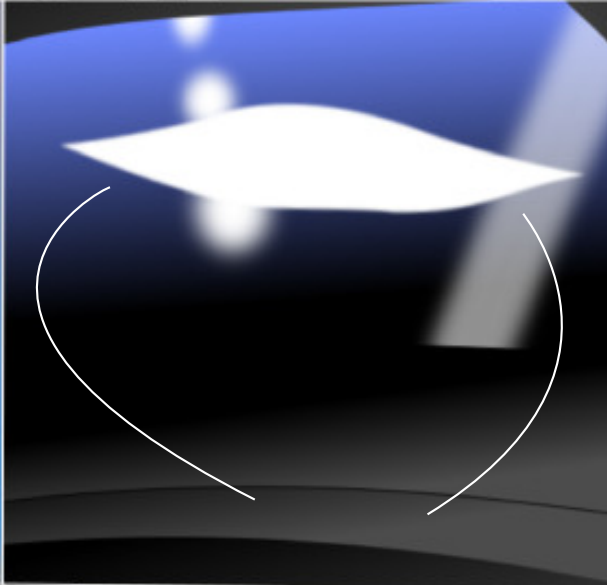
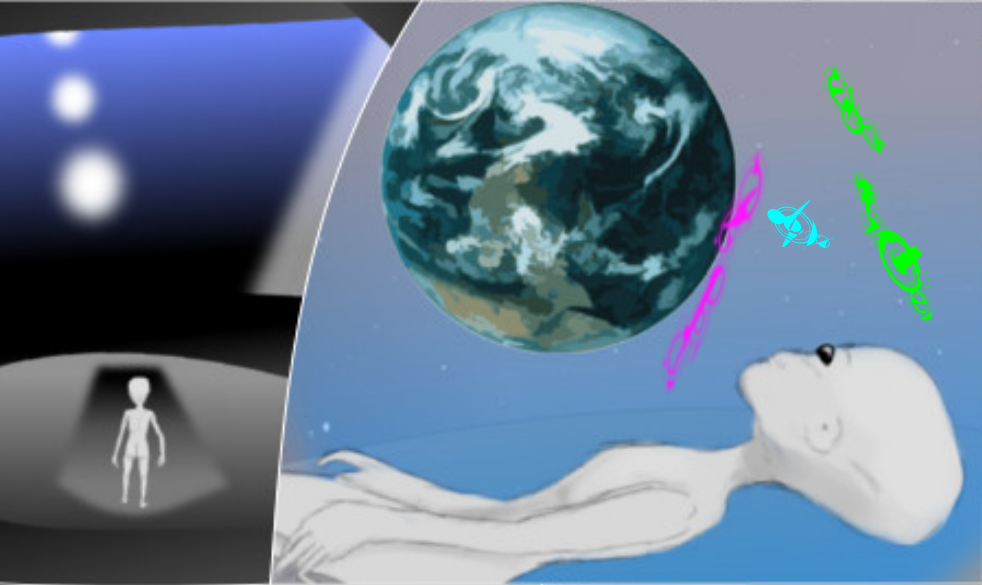
V zajetí osudu

Stela K.

Před dvěma lety:

Potřebuji další terranky!
Hodně terranek!
Lette ihned na Zemi a přineste
mi je!

Po 20 minutách
letu Země
o rok později:

Ležím na obřím listu svého obytného stromu a pozoruji západ tří sluncí připravených schovat se za horizont velkého vnitrozemního moře. Přes celou oblohu se třpytí bílé prstence. Ze zatmívající se oblohy pronikají první třpytky vzdálených hvězd a odhalují se dva ze šesti měsíců doprovázející tento svět na pouti vesmírem. S končícím dnem se pobřeží probouzí do nočního života.

Nad rozzářenou hladinou moře se začínají vznášet létající medúzy, kde každou noc vábí své partnery k nebezpečnému tanci lásky. Nastala noc a z nižších pater stromů se začíná ozývat nespočetně mnoho různorodých zvuků a znělých dechberoucích tónů volajících po lásce.

Když mě tyto zvuky k smrti děsily,
ale to už je dávná minulost.
Jsou to pomalu dva pozemské roky, co jsem
se dostala na tento nádherný svět.

Kapitola první: Cesta

Eroticonus

Byl poslední červnový den, konec školního roku a den mých 17. narozenin, jeden z těch společensky náročnějších dnů v roce.

Začínal přehnanou zvědavostí členů mé rodiny k mým, jako vždy excelentním školním výsledkům a následné gratulace k tomu, že jsem prožila další rok svého života.

Večer jsem se účastnila diskotéky, na které byli snad všichni z našeho malého městečka a jeho okolí oslavovat začátek prázdnin.

Už jsem se viděla na mých oblíbených místech s knihou v ruce. Byla tam však spousta lidí a ne jeden kluk se pokoušel o spárování se se mnou pro onu noc.

Země o rok a půl dříve:

Co ty tu tak sama?
Můžu ti něco objednat?

A jéje, zase další otrava. Kdybych tak odtud mohla nějak nenápadně zmizet.

Sama? Jsem tu s přáteli.
A děkuji, nemám zájem!

Viš, že máš moc krásné oči?

Hej fešáku!
Nechceš si s námi trsnout?

Co?
Cože?

Ahoorej

Uff, naštěstí dorazila skupinka vesničanů.

Myslím, že teď nastal ideální čas se nenápadně vytratit.

Konečně klid,
koušek odtud
je mýtina s ruinami
starého stavení.

Můj oblíbený úkryt
před civilizací
a krásné místo
na pozorování noční
oblohy.

Je někde u
nějaké z těch hvězd
na nebi
taký nějaká planeta,
na které někdo žije,
a stejně jako
já, pozoruje
oblohu a naše
slunce, jako
jednu z mnoha
hvězd a pokládá
si stejnou otázku?

Co to bylo?
Srňka? Kanec?

Ani člověka,
bych tu teď
potkat nechtěla.

Už jsem myslel,
že ses mi ztratila.

Co tu chceš?!

Zmizela si tak
rychle. Myslel jsem,
že budeš chtít být
se mnou
venku sama.

Ne!
to jsem fakt
nechtěla!

Cvak
prásk

Ty se v lese nebojíš
takhle úplně sama?

Tebe?

Ne mě, ale že tě
tu třeba někdo
přepadne, anebo tě
bude obtěžovat.

Tvého obtěžování
jsem se vážně obávala.

V poho, nebudu tě
obtěžovat, když
to tak bereš.

Podívej se na
Jižní kříž,
jak je krásně vidět.

Tu blbost jen předstírá
nebo je mu přirozená.

Přeci každý ví, že
Jižní kříž je vidět
pouze na jižní polokouli
a že my žijeme na
té severní.

Hmmm, ten Jižní kříž
je dnes opravdu krásný! :)

Slyšela jsem, že se
tu v lesích přemnožil ptakopysek?

Co? Ptakopysek?!
Co to je?

Padající hvězda,
rychle si něco přej.

Jestli je tohle padající
hvězda tak já jsem
Svatá Anna.

Vždyť ta věc padá
přimo na nás!!

Rychle pryč!!
Utééééč!!!!

fííííí

BUM

BUM

BUM

BUM

ÁÁÁÁ

ÁÁÁÁ

ÁÁÁÁ

Au, co to bylo?

Kdyby to byl meteorit tak tu už nejsem.

AUU

Ahh

Co to je?

Cvak

Nikdy jsem nic takového neviděla. Určitě to není meteorit. To by místo celého kopce byl nejspíš kráter. Tohle je fakt divné.

UFO? Na to přece nevěřím! Možná je to prototyp nějakého letadla. I když tohle opravdu připomíná tvarem nějaký talíř.

bzzzzz

Vypadá to jako by tam byl nějaký otvor. Otvor?! Co když z toho něco vylezlo?

Jestli z toho něco vylezlo, může to být teď kdekoliv. Může se to ukrývat v lese nebo kdekoliv v mlze okolo mne. Jsou-li to návštěvníci z vesmíru, jsou přátelští?

Ve většině filmů jsou mimozemšťané spíše nepřátelští a nebezpeční.

bzzzzz

Nevím proč, ale to světlo z otvoru mě přitahuje.

Co je to za věc a odkud sem spadla?

Mám z toho strach, ale pokud se tam nepodívám tak vím, že si to budu nadosmrti vyčítat!

bzzzzz

světlo mne
oslepuje, tak,
že vůbec nic
nevidím.

Rukama si
osahávám cestu
před sebou.

Povrch je hladký
a vychází z něj
podivný chlad,
přestože samotný
studený není.

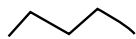

Pomalu si zvykám
na okolní světlo.
Tam vzadu na
podlaze něco
je.

Postupuji k tomu
blíže.

ÀÀÀÀÀ

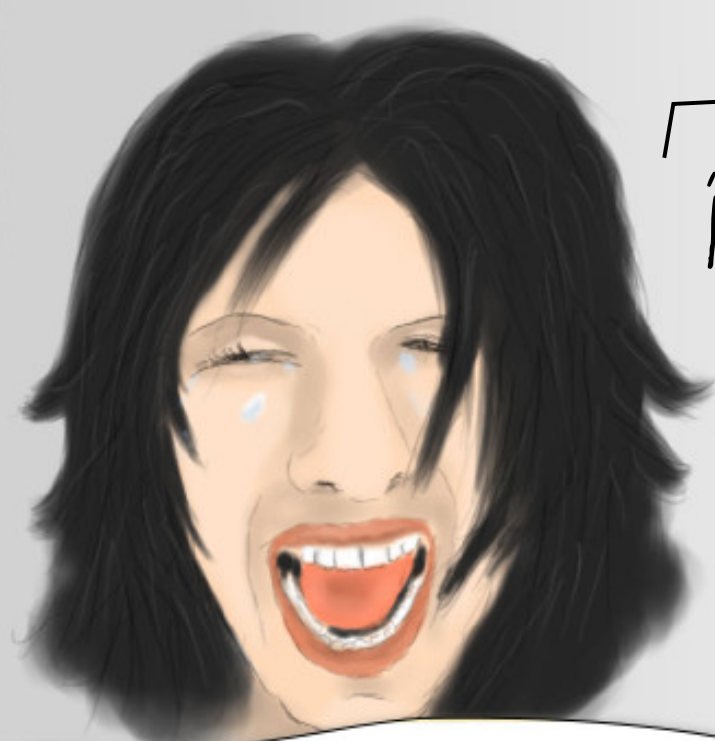
ÀÀÀ

ÀÀÀ

ÀÀÀÀÀ

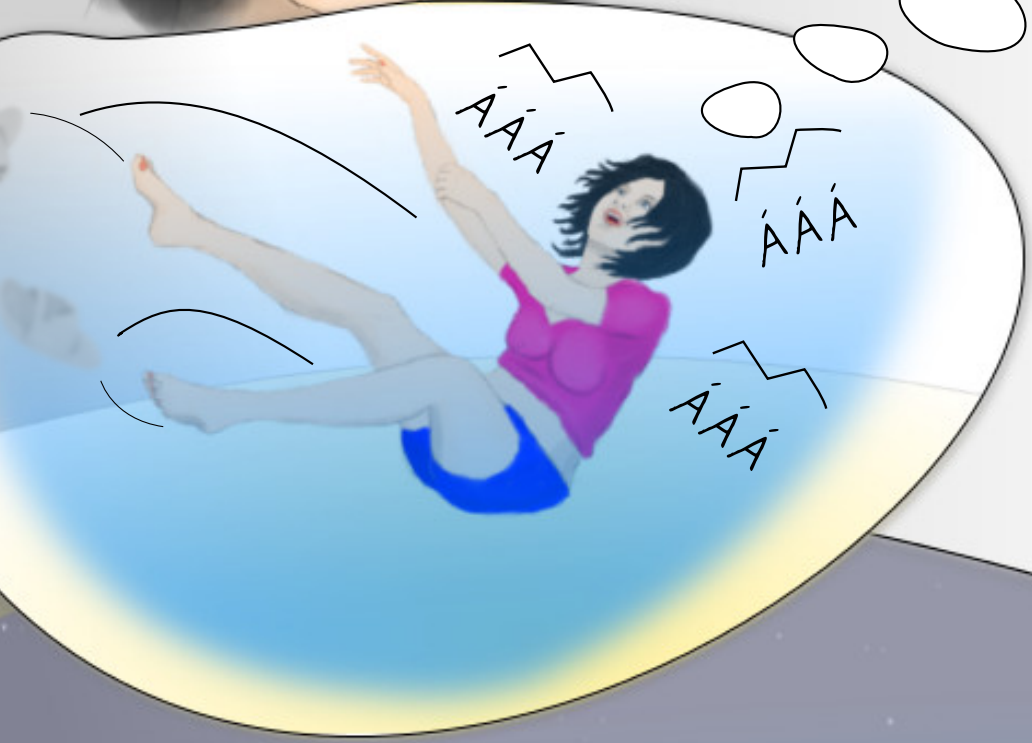
ÁÁÁ

ÁÁÁ

ÁÁÁÁ, fuj, co to je?
Musím ven, fuj ty hnusné oči.

Lezu ven. Někam
padám, to ne něco mě unáší.
Nemohu se z toho dostat.
Chci ven!

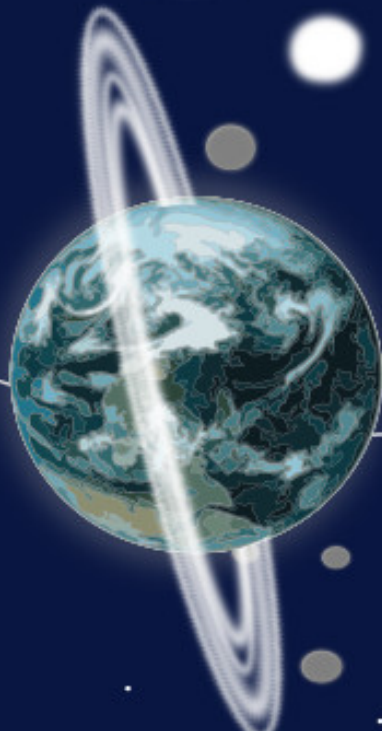
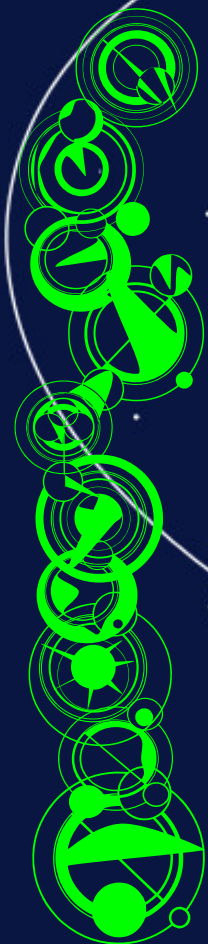
Vznáším se a páli mě oči,
když je zavřu, tak vidím
hvězdnou oblohu.

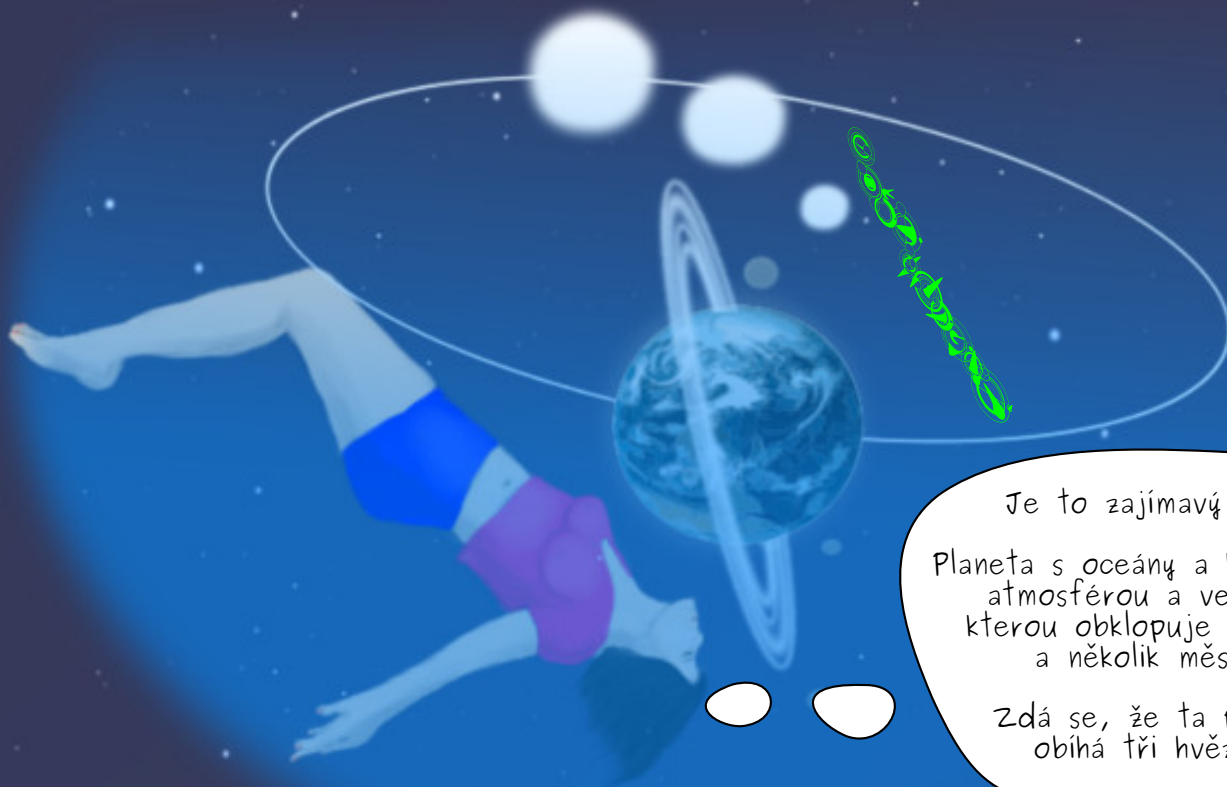

Páni, stav
beztlže, připadám si jako
ve vesmíru.
Cítím se být součástí hvězd.
Je to fascinující!

Těm znakům nerozumím, ale
mění se, když se na ně soustředím.
S nimi se zobrazují i různé hvězdné soustavy.
Ternární hvězdný systém?
Netušila jsem, že je něco
takového možné.

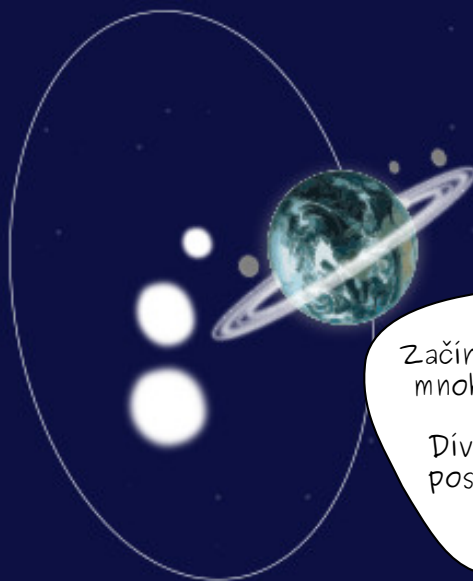
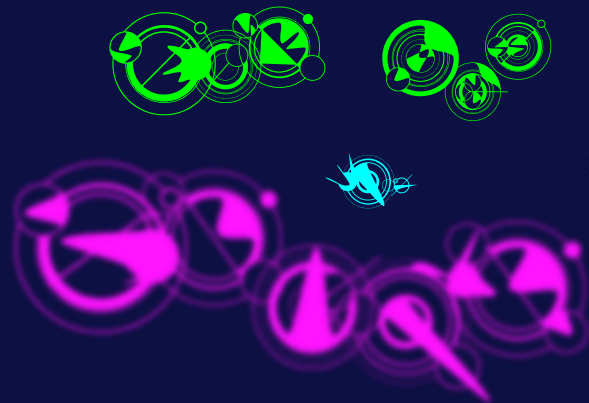

Je to zajímavý svět.

Planeta s oceány a kontinenty,
atmosférou a vegetací,
kterou obklopuje prstenec
a několik měsíců.

Zdá se, že ta planeta
obíhá tři hvězdy.

Začíná se tu zobrazovat
mnoho divných symbolů

Divám se na symboly
posazené nejniže, ty
se zvětšují
a mění barvu.

bzzzzzzzz

bzzzzzzzz

Vše okolo mne začíná
zářit oslnivým světlem,
nic nevidím.

Padám na chvějící se zem.

Zdá se mi, že se
pohybujeme vzhůru.

stěny, strop i podlaha
už přestaly zářit a staly se
průhledné.

Vidím skrz ně rychle se
vzdalující Zemi.

Zablesklo se a hvězdy se
proměnily v pohybující
se čáry mizející
hluboko pode mnou.

Kam mne unáší?
Co se mnou chtějí
dělat?

Chci domů. Co když už nikdy
neuvídím nikoho z přátel a rodiny?
Co se mnou bude?
Co se mnou ten tvor chce dělat?
Zabije mě? Nebo na
mě ještě před tím bude dělat
nějaké bolestivé pokusy?

Proč jsem do toho lezla?
Měla jsem utíkat domů.
To by udělal asi každý
rozumný člověk.

Jsem fakt pitomá.

Bojím se.

Už dost! Vzpamatuj se!
Měla bych se uklidnit.
Nic se přece neděje.

Ten tvor stále
nehybně leží.

Leží tam celou dobu a vůbec se nehýbe. Má špinavě bílou pokožku a je celý nahý. Má mírně roztažené nohy. Podél štíhlého těla leží dlouhé hubené ruce osazené odpudivě dlouhými tenkými prsty.

Dívám se mu do děšivě velkých černých očí, ani nemrkne. Nezdá se ani, že by to nějak dýchalo. Možná je to celou dobu mrtvé.
Ale kdo ovládá tu věc, ve které teď jsem?
Kdo nebo co mě kam unáší?

Vyzkouším jestli to žije!
Doufám, že ne!

Opatrně se přibližuji k tomu stvoření.
Doufám, že se nehne. Při této myšlence cítím svůj zrychlený tep. Sedím u bezvládného ležícího těla. Opatrně k němu přibližuji svou ruku. Konečky prstů už se téměř dotýkám jeho těla. Zatajuji dech. Jsem celá napjatá. Bojím se, že to oživne.

Dotýkám se jemně jeho pokožky.
Fuj! Mé prsty se mírně zabořily do jeho těla. Je to jako dotýkat se pevně lepkavé pavučiny.
Je to tak nepřírodně hebké, mírně vlhké a studené až je to nepříjemné. Line se z toho sladkokyselý zápach. Trochu mě z toho zápachu bolí hlava a je mi na zvracení.

Náhlý záblesk zastavil hvězdy, které se z pohybujících se čar proměnily zpět na pouhé svítící body vznášející se v prostoru hlubokého vesmíru.

Po dvaceti minutách letu planeta Eroticonus o rok později:

To je přece ta planeta, kterou jsem si prohlížela, když mě ta věc chytlá do toho divného snění.

Nejsem snad odpovědná za to, že mne ta věc unesla do tohoto divného koutu vesmíru?

Třeba se tímto způsobem ta loď ovládá a já jen nastavila nějakého autopilota.

Teď jen zjistit jak nastavit cestu zpět.

HOŘÍ!

Oh né! Hoří! Shořím tu!
Co mám dělat?

POMOC!

Jsem oslepená
a pohlcená
bílým světlem

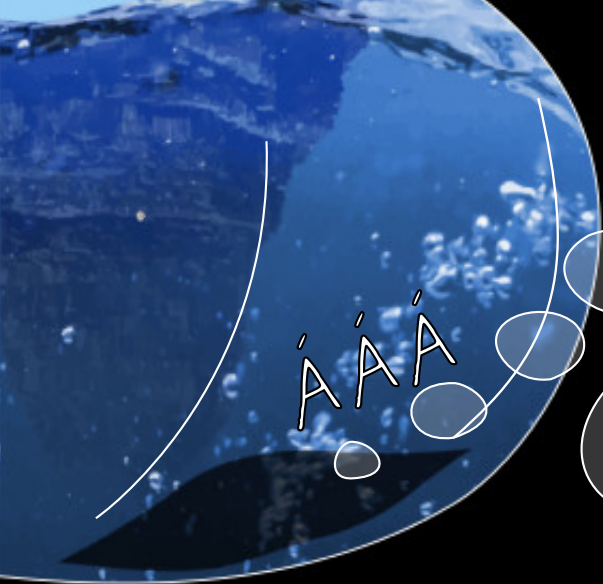
a teď
pro změnu absolutní
tmou.

cvak

ÁÁÁ

bzzzzzz

bzzzzzz

Spadla jsem na stěnu. Fuj, spadlo na mě tělo toho mimozemského tvora. Motá se mi hlava. Nic nevidím. Chci pryč. Snažím se vymanit z končetin toho odporného stvoření.

Jeho prsty se mi zapletly do vlasů a velká hlava té stvůry mi tlačí na prsa. Cítím jeho hnusný zápach. Odstrkuji to od sebe. Mé ruce se zabořily do jeho křehkého těla. Jsem hlavou mírně dolů na zdi, která je teď asi nejnižším místem. Prostor se začíná naplňovat studenou vodou.

Je stále naprostá tma. Voda už mi začíná zaplavovat obličej. Snažím se dostat ze sevření toho mrtvého tvora, ale neustále na mě padá. Nemám se o co zapřít, abych se otočila. Voda neustále stoupá, už mi zaplavila celý obličej. Asi se tu utopím.

Prostorem prostoupilo chvění a kovové vrzání. Vše se obrací vzhůru nohama. Celá se propadám na druhou stranu. Spadla jsem do vody. Snažím se šlapat vodu a držet se hladiny. Nejde mi to a potápím se. Nohama se občas dotýkám nějaké zdi. Spadla jsem asi do ústí chodby, která vede ven. Možná bych se měla hodně nadechnout, ponořit se a zkusit vyplavat ven.

Hladina vody neustále stoupá, cítím nohama už jen okraje té chodby. Stojím na stěně místnosti, jsem až po krk ponořená ve vodě.

Slyším opět nějaké zvuky. Zní to jako bouchání z venku. Z chodbičky slyším a cítím stoupající bubliny vzduchu. Vše se znovu převrací. Voda mě svaluje. Narazila jsem o stěnu, nebo strop.

Nic nevidím. Vše se už tolikrát převrátilo a tak už nevím, kde jsem, ani kde je ústí do přístupové chodby. Slyším okolo sebe nějaké šplouchání. Jako by tu něco bylo. Nic nevidím. Třesu se strachy i zimou. Voda je studená. Co to je?

Snad neožilo to hnusné stvoření. „ÁÁÁÁ“. Così se dotklo mých nohou. Něco tu plave. Ted' znovu. Něco mne chytá za nohy a stahuje pod hladinu. Naposledy se nadechnu. Così mne neustále táhne kamsi do hlubin. Narazila jsem tělem o zeď, ted' znovu. Vytahuje mne ven. Pod sebou vidím nějaké slabé světlo. Přibližuji se k němu.

Cák šplouch

Vytahuje mne ven nějaká chobotnice.

Nevím, jak dlouho ještě zadržím dech.

Bližíme se k vodní hladině.

šplouch

Pořád mě táhne pod hladinou.